

Školní express

2. stupeň ZŠ Petřkovice

březen 2005

Školní express v roce 2005

Tak jsme zase tady, i když tentokrát se zpožděním. Nechceme se vymlouvat, ale na naší redakci se trochu podepsala chřipková epidemie, předtím se zase většina redaktorů musela učit, aby pololetní vysvědčení dopadlo co nejlépe, protože v osmičce a devítce už na něm docela záleží, a nebyl čas na psaní pro časopis. Proto v tomhle čísle najdete vlastně vše, co se odehrávalo od prosince až do konce února. Začneme Mikulášem, přes vánoční trhy, šachový turnaj, vystoupení černochoů a kouzelníků, besedu s veteránem z války v Zálivu a přijímací zkoušky nanečisto se dostaneme k lednovým akcím, kde bylo zajímavé především divadlo, které připravili členové dramatického kroužku pro děti z několika mateřských školek v okolí. Přečtete si o účasti našich šachistů na krajském přeboru ve Frýdku – Místku a o několika důležitých akcích, které je ještě čekají. Součástí tohoto čísla budou i úvahy žáků osmého ročníku nad využitím zemního plynu (účastníme se totiž soutěže, kterou vyhlásila firma Transgaz). Dozvíte se podrobnosti o připravovaném sběru starého papíru. Ten proběhne po jarních prázdninách. Také v soutěži Papírová škola pořádané firmou OZO lze vyhrát pěkné ceny. Tak do toho!

vaše redakce

Prosinec v naší škole

Mikuláš naděloval netradičně už 3.12. Bylo to proto, že jako obvykle hlavní postavy patřily žákům z devítky a ti na termín skutečného Mikuláše (6.12.) psali sciostesty. Veliký a důstojný Mikuláš se smečkou zdivočelých čertů a několika krásnými anděly obešli celou školu, školku, úřad i obchod. Akce to byla veselá a vydařená.

Méně veselé a vydařené byly **přijímací zkoušky nanečisto** (sciostesty), které devítka psala hned následující pondělí. Bohužel ani nepřilíš slavné výsledky tohoto testování některé jedince nepřinutily k vyšší aktivitě v přípravě na „ostré“ přijímačky.

Vánoční trhy v kulturním domě proběhly 14. a 15. prosince a měly velký úspěch. Všechny třídy zde předvedly své výrobky z hodin výtvarné výchovy a různých kroužků. Mnoho výrobků si návštěvníci koupili, a tak škola vydělala i nějaké peníze.

Zajímavá byla i návštěva **černochoů** z Jihoafrické republiky, kteří nás učili bubnovat a zpívat jejich lidové písně. Těsně před vánočními prázdninami se ještě všichni zúčastnili **představení kouzel a iluzí** v sále kulturního domu. Členové naší redakce byli na **tiskové konferenci** v DDM Ostrčilova k tématice životního prostředí.

Jak jsme hráli divadlo

aneb Popelka podle 9.A

Co vás napadne, když se řekne Popelka? Samozřejmě pohádka. A tu se pokusil zahrát náš dramatický kroužek pro děti z okolních mateřských školek. Nejvíc se nám povedla ve školce v Antošovicích. Děti měly z nás opravdu radost. Upřeně sledovaly naše přípravy. Konečně jsme byli hotovi. Představení mohlo začít. Na scénu vyšel vypravěč a během jeho úvodu spadla kulisa. Děti si toho ani nevšimly, ale v zákulisí to vybuchlo smíchem. Zbytek představení už naštěstí proběhl bez problémů. Nejvíce se dětem líbila veverka, která podávala Popelce kokosový ořech větší než ona sama. Po skončení představení jsme si s dětmi udělali ještě diskotéku. I při tanci bylo plno smíchu, hlavně když jsem s Romanou tančil latinskoamerický tanec cha-cha. Při něm se totiž pěkně kroutí zadkem. Zábava však musela skončit. Děti nás ani nechtěly pustit domů.

Vít Uhlář

Začali jsme tím, že jsme si udělali generálku pro 8.A, která se i přes velkou nervozitu povedla a osmáci se místy až za břicho popadali. Pak nastala hodina H. První dvě představení proběhla skoro na výbornou. Jenže když jsme měli jít hrát do markvartovické školky, nedostavil se král. Víťa musel pro něho běžet. Když dlouho nešli, vyda la se za nimi Věrka a málem nestihli autobus. Král - Pavel - totiž ještě spinkal. Naštěstí přišli ještě včas a představení dobře dopadlo. Všechny děti (i velcí raubíři) nás pozorně sledovaly a poslouchaly až do konce.

Katka Ohrzalová

Divadlo je divadlo. Sotva jsme vešli do školky, děti hned zpozorněly a chtěly si sáhnout na koníčky. Když jsme začali hrát, sledovaly nás a předpovídaly, jak to dopadne. Lukáš uváděl celý příběh, pak přišla první scéna se sestrami a Popelkou a děj nabral tempo. Nejvíc se ale všem líbili koně. Nakonec jako závěrečný ples jsme udělali diskotéku. A co se dělo v zákulisí? Každý pořád něco hledal, Lukáš korunu, Míša koště, ustavičně chyběl malý oříšek... Ve školce v Markvartovicích při scéně s kočárkem spadla opona, za kterou byli všichni schovaní. A ten ples! Nikdo kromě Vítky neumí tancovat. Ale hlavní je, že se to líbilo dětem.

Jakub Lička

S naším dramatickým kroužkem jsme se rozhodli navštívit pár mateřských školek a předvést jim naše pohádkové představení – Popelku. Ze začátku jsme si mysleli, že na takové hraní pro děti jsme už trochu staří, ale když jsme odehráli představení v první školce v Petřkovicích, už jsme se těšili na další. I paní učitelky ve školkách se divily, že takoví pubertáci jako my hrají pro malé děti. Někdy bylo docela těžké se od těch malých skřítků odtrhnout. Já bych si přála být učitelkou v mateřské školce. Těšili jsme se na to, až bude po představení a budeme si s dětmi jen tak hrát. Vždycky jsme měli připravenou diskotéku, kterou si všichni pořádně užili. A tak jsme si řekli, že musíme zase připravit nějakou pohádku, abychom se s těmi malými sluníčky zase viděli.

Věrka Kudeljnjaková

Náš rozhovor

V této rubrice budeme pravidelně uveřejňovat rozhovory s učiteli, žáky i jinými zajímavými lidmi, s nimiž se naši reportéři budou mít možnost setkat. Dnes pro vás připravil Tomáš Dvořák krátké povídání **s veteránem z války v Zálivu**, který navštívil naši školu a besedoval se žáky 8.ročníku:

Jak jste se dostal do armády?

Sloužil jsem v armádě při základní vojenské službě jako parašutista. Bavilo mě to, ale nechtěl jsem vstoupit do KSČ, tak jsem musel odejít. Vojákem z povolání se tehdy mohl stát jedině komunista. Po převratu v roce 1989 jsem se znovu začal o armádu zajímat a stal jsem se profesionálním vojákem.

Na misi do Kuvajtu jste šel dobrovolně nebo jste musel?

Dobrovolně.

Jakou jste měl v té době hodnost?

Byl jsem rotmistr.

Jak dlouho jste na té misi byl?

Přibližně devět měsíců.

Líbilo se vám tam?

Jak se může člověku líbit ve válce.. Ale některé věci tam byly taky pěkné nebo přinejmenším zajímavé.

Bylo vám někdy smutno po domově, po rodině?

Někdy určitě.

Šlo vám tam o život?

No, nevím. Dostal jsem se do přestřelky, nevím, jestli šlo přímo o život..

Kolik lidí tam zahynulo?

Za tu dobu, co jsem tam byl, ani jeden.

Šel byste do toho znova?

Ano.

Děkuji za rozhovor.

Matematická olympiáda

Ve středu 26. ledna se konalo okresní kolo matematické olympiády, do kterého jsme společně s Michalem Lesňákem postoupili. Konkurence byla veliká. Na gymnáziu Olgy Havlové v Porubě se sešlo nejméně 60 žáků z celé Ostravy. Rozdělili nás do čtyř tříd. V 8 hodin soutěž začala. Dostali jsme zadání. Na první pohled jsem se skoro zadusil. Nepředpokládal jsem, že to bude tak těžké. Zkoušel jsem všechno možné, zastavoval jsem se znovu a znovu nad svými nesmyslnými výpočty a odpověďmi. Asi po půl hodině se mi konečně rozjelo myšlení. Přepnul jsem na třetí rychlost a zběsile projížděl svůj harddisk. Chtělo to trochu logicky přemýšlet. V duchu jsem si říkal: „Úplně primitivní!“ Tak jsem dokončil poslední příklad. Sbalil jsem si věci, odevzdal řešení a s úsměvem odešel.

Vít Uhlář

Pozn. redakce: **Vít Uhlář skončil na 8. místě a postoupil do krajského kola**, Michal Lesňák byl na 22. místě.

Z činnosti šachového kroužku

Šachový kroužek pokračuje ve své vcelku úspěšné činnosti. Před Vánocemi jsme uspořádali tradiční turnaj za účasti 32 hráčů. Žáci naší školy se také zúčastnili v sobotu 18.12. turnaje VOKD Poruba Vánoční kapřík, na kterém dosáhli mezi 33 hráči z Ostravy, Havířova a Frýdku-Místku velmi dobrých výsledků.

Umístění našich hráčů: mladší žáci (r.1992 a mladší)

4. Jakub Kupec
5. Ladislav Pojezdal
7. Lukáš Chrostek
8. Filip Kříkala
9. Jan Staněk
10. Jakub Kříkala
11. Antonín Fuss
12. Vojtěch Lampart
13. Jiří Dudáš
14. Adam Strachota
15. Michal Strachota

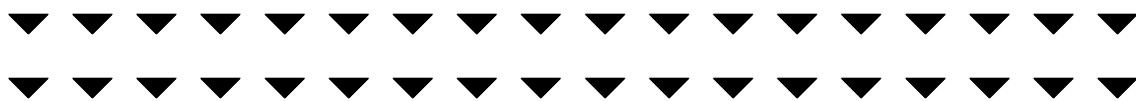
starší žáci

5. Lukáš Gloger
8. Vít Uhlář
12. Michal Lesňák
15. Jan Kopec
16. Ondřej Strachota

dívky:

2. Lenka Vojtěchovská

Ani v průběhu vánočních prázdnin naši hráči nezapomněli. Hráli jsme na turnaji v KD Gama, kde uspěli především mladší žáci. Martin Hruška skončil jako druhý a Láďa Pojezdal třetí. Lednový turnaj v Porubě byl poslední přípravou na krajský přebor družstev škol, který se konal 3. února ve Frýdku – Místku. To byla akce, jakou jsme ještě nezažili. Bylo tam určitě přes sto hráčů. Pro nás byla účast hlavně velkou zkušeností, dobrý výsledek se příliš očekávat nedal. Přesto jsme nějaké body uhráli a ostudu neudělali. Vždyť přece není důležité zvítězit, ale zúčastnit se!

Pohádka o zapomnětlivém krtkovi

Byl jednou jeden krték a ten byl tak zapomnětlivý, že doma málem nechal hlavu. Třeba, když vrtal chodby, nevěděl, kudy se vrátit zpět. Nebo si někam odložil brýle a pak dlouho trvalo, než je našel. Proto se také jednou stalo, když se rozhodl, že se podívá na zahradu, že pak nevěděl, který krtinec mu patří. A tak se zkusil zeptat kosa: „Kose, kose, nevíš, který krtinec je můj?“ Ale kos na to: „Jó, jó, tak to já bohužel nevím, nemám na takové hlouposti čas, musím si hledat potravu na zimu.“ Krték byl smutný. Za chvíli potkal žížalu a zeptal se jí: „Žížalo, žížalo, nevíš, který krtinec je můj?“ Žížala se podívala, kdo to na ni mluví a zakřičela: „Pomóc, krték! Zachraňte se, zachraňte!“ Utíkala co nejrychleji pryč. Když už nevěděl, kdo by mu pomohl, najednou se před ním objevila sova a povídá: „Já vím, který je tvůj!“ Hlubokým hlasem říkala: „Tvoje jsou všechny, přece sis je všechny udělal ty. Já tě dobře pozorovala!“ „Děkuji ti, sovo, děkuji. Jak se ti odvděčím?“ „Pojď sem blíž, krtku, pojď, já vím jak!“ Krték tedy přistoupil blíž, sova otevřela zobák a chlamst– bylo po krtkovi. A tak do dnešní doby nežije žádný zapomnětlivý krték.

Aneta Plačková, 6.A

Postřehy a fejjetony

EURO ZA 5 Kč

Před nedávnem jsem navštívil Německo a jak už to tak bývá, i místní supermarket. Jelikož jsem u sebe neměl evropské drobné na vozík, rozhodl jsem se vyzkoušet ty naše. Jejich nákupní vozíky totiž vypadají úplně stejně jako u nás. Zvláště podniká-li německý obchodní řetězec i u nás, jsou k nerozeznání. Vyzkoušel jsem českou pětikorunu. „Pasuje“ a jde se nakupovat.

Vracím se z obchodu a zajíždím pod stříšku s nákupními vozíky. Najednou na mě někdo volá. Nějaký Němec. Dává mi jedno euro a chce můj vozík. Automaticky a bez rozmýšlení mu jej dávám, aniž by mě v tu chvíli napadlo, že je v něm naše „tvrdá“ česká pětikoruna. To mi dochází až po chvíli.

S touto zkušeností jsem se rozhodl navštívit ještě několik obchodů. Získám trochu potřebných valut a Němcům to nijak neuškodí. Napálil jsem celkem sedm zákazníků. Až na jednoho. Poslední člověk, kterému jsem předával vozík, byl nějaký důchodce s holí.

Po chvíli svého důchodce vidím. Utíká ze supermarketu a rovnou ke mně. Celý kšeft praskl. Hrozí mi holí a volá: „Meine euro, meine euro!“ Raději mu jej vracím. Ale něco za něco. Nejdřív pětikorunu a pak euro, dědo. Proto také křičím: „Moje koruna, moje koruna!“

Dál už jsem to nezkoušel. Ani vám to nedoporučuji, ale kdybyste přesto zatoužili po vysoce výhodném směnném kurzu, mám pro vás několik základních rad. Vezměte si dostatek pětikorun a dobré boty, protože až postižený zjistí, co mu vypadlo z nákupního vozíku, nejspíš se po vás začne shánět. A nemusí to být důchodce, ale třeba i zdatný běžec.

Filip Kostka

5 minut

Sněží již 30 sekund. Na chodnicích se tvoří bílý koberec a na některých místech se zastavuje doprava.

Sněží 60 sekund, doprava se zastavila, pro autobusy jsou ulice nesjízdné. Objevují se oranžové rolby, zasypan je větší počet zaparkovaných aut.

Sněží 1 minutu. Nastoupila celá četa s obrovskými lopatami.

Uběhla 1 minuta 30 sekund a stále sněží. Díky špatné viditelnosti do sebe narážejí chodci a automobily, na stanicích záchranné služby řinčí telefony.

Sněží 2 minuty. Telefony už nezvoní, protože se přerušily kabely. Je vyhlášen poplach. Nikdo ovšem nereaguje. Chodníky jsou kluzké, úrazů přibývá.

Sněží 2 minuty 30 sekund. Počasí je nevlídné v celé Dolní Lomné.

Sněží 3 minuty. Meteorologické stanice hlásí: „Nikde nesněží.“

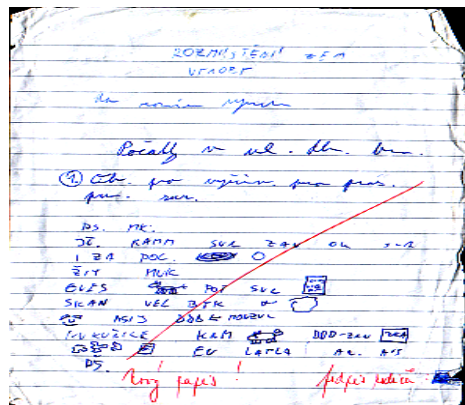
3 minuty 30 sekund. Úřad vydává zprávu: Trvalé sněžení před nás staví neřešitelné problémy.

Sněží 4 minuty, dobře se prodávají lyže a snowboardy.

5 minut sněží, meteorologická stanice hlásí: Sněží.

Z modrého nebe svítí slunce. Byla to jen krátká sněhová přehánka. Jdeme lyžovat!

Martina Hudečková

Trocha humoru:

Jak také mohou vypadat poznámky žáka 8. třídy z hodiny zeměpisu...

Zemní plyn – palivo budoucnosti

Odborná literatura i letáky plynárenských společností tvrdí, že jde o palivo ekologické a ekonomicky výhodné. Ze školy víme, že patří mezi nerostné bohatství planety Země a je jednou z nejdůležitějších energetických surovin. Jeho existence je známa už od starověku, první využitelný zdroj byl objeven v roce 1815 v USA. Také u nás máme naleziště zemního plynu, a to na jižní Moravě. Dříve než zemní plyn používali lidé svítiplyn. Ten se ale musel vyrobit v plynárně. Postupně byl nahrazován zemním plynem a jeho éra definitivně u nás skončila v roce 1996. Zemní plyn není nutno vyrábět. Jeho těžba i přeprava nezatěžuje životní prostředí, protože nepotřebuje žádné náročné úpravy a je přepravován pomocí plynovodu. Ani při jeho spalování nevzniká tolik škodlivých látek jako u jiných paliv. Použití má všestranné: v průmyslu i v domácnostech, k vytápění, k pohonu dopravních prostředků. Prý toto palivo čeká velká budoucnost... Ale jaká je současnost?

...Většina obyvatel, kteří žijí v rodinném domku, topí dřevem. Dřevo je levnější než plyn a není třeba zavádět nějaké přípojky a kupovat kotle.

...V posledních letech se velmi rozšířilo zavádění plynu do domácností, protože tuhá paliva znečišťují životní prostředí. Plyn je k životnímu prostředí šetrný, zato je krutý k naší peněžence.

...Topení plynem je pohodlné. Zapálit a za chvíli už je teplo. Ale pozor! Může být také nebezpečný. Dá se s ním udusit nebo způsobit výbuch.

...Topit by se mělo něčím, co neškodí a je to levné. Dřevo se dá sehnat i zadarmo, stačí se projít po lese.

...Určitě se najde řada lidí, kteří plynem netopí, i když ho mají zavedený. Topení dřevem, uhlím a uhelnými kaly je zjevně levnější. Neuvědomují si ale, jak tím ničí životní prostředí.

...Moji sousedé spalují dřevo natřené barvou, někdy taky plast a gumy. Jestli to tak půjde dál, budeme mít brzy zničené zdraví. Dával bych za to velké pokuty!

...Potrestání? Žádné! Co mají někteří lidé dělat? Plyn je drahý, elektřina je drahá.

...Jednoho dne přišli za starou babkou: „Oma, zaveďte si plyn, bude levný!“ Zavedla. Pak dávala skoro celý svůj důchod za plyn. Tak zase topí šlamem jako všechny babky okolo...

...Plyn má určitě spoustu výhod, ale pro staré lidi je drahý a můžou ho taky zapomenout zavřít a otrávit se.

...Ovzduší znečišťují daleko víc továrny než pár lidí, kteří na vesnici topí dřevem. Nesmí se ale pálit pneumatiky nebo něco takového.

...Topení plynem je jednodušší než dřevem a uhlím. Dřevo se musí nařezat, uhlí nanosit ke kamnům, pak zase vynášet popel. Takhle se jen škrtne a je to!

...Topení dřevem životnímu prostředí neškodí. Je taky z přírody jako zemní plyn.

...Když zavádíte plyn, je to finančně náročné, ale potom už je levnější než elektřina.

...Jeden soused spaloval tuhá paliva a všechnen dým se hromadil v uličce a šel přímo na náš dům. Všude byl smrad, nešlo ani otevřít okno. Měly by se za to dávat pokuty. Úřad by mohl mít nějaké lidi, co by to kontrolovali. Topení plynem aspoň nikoho neobtěžuje, i když je drahý.

...Jedním z využití plynu je i sebevražda. Otevřete troubu, pustíte plyn, na stůl položíte dopis na rozloučenou... Ale zpět k původnímu využití plynu. Při topení plynem nevzniká takové množství škodlivin jako z jiných paliv. Globální oteplování by možná nebylo tak rychlé, kdyby se všude topilo plynem. Lidé by se měli nad tím zamyslet. Chraňme životní prostředí a topme plynem!

(vybráno z názorů žáků 8. ročníku)